

den. For saa vidt det skulde vise sig, at det ikke kan lykkes i denne Samling at gøre Forslaget til Lov, vil det være særlig beklageligt, at Arbejdet i Udvalget har været saa overordentlig længe.

Svrdum: I Overensstemmelse med mine Udtalelser ved dette Forslags første Behandling har jeg tilladt mig at stille Ændringsforslaget under Nr. 2. Det vil sikkert være i ærede Medlemmers Erindring, at jeg ved Sagens første Behandling næst efter at have anbefalet det Forslag, der var kommet frem, og betegnet det som et Forslag, der indeholdt en nødvendig Ændring af Straffelovens § 113, tillige udtalte et Ønske om, at Forslagsstillerne være gaaede endnu noget videre. Jeg antydede da ogsaa den Gang, at jeg særlig havde ønsket, at Forslaget var gaaet ud paa at straffe Handlinger, der vare blevne udøvede, efter at de forfatningsmæssige Valg vare foregaaede, og da særlig med Hensigt paa overordnede, naar disse, fordi deres undergivne, deres Arbejdere, havde stemt efter deres Overbevisning i en Retning, der ikke tiltalte de overordnede, gjorde dem brødløse og ikke længer gav dem Lov til at arbejde som sædvanlig. Jeg gaar endvidere ud fra, at der ogsaa bør gives Straffe, naar overordnede søge at forhindre deres underordnede i at faa en passende Tid og Vejlighed til at gaa hen og afgive deres Stemme paa selve Valgdagen. Jeg skal imidlertid indrømme, at det, jeg tilsigter gennem mit lille Ændringsforslag, er meget vanskeligt at ramme. Jeg indrømmer, at det næsten ikke lader sig gøre ved Brugen af vor nuværende Valglov. Jeg har dog imidlertid i dette Ændringsforslag søgt at gøre, hvad der foreløbig kunde tænkes gjort, og jeg har derfor til Ændringsforslaget knyttet denne Sætning: „Den, der efter Valget i sin Egenkab af overordnet paafører nogen ham undergivent Økonomisk Skade med Tilkendegivelse af“ o. s. fr. Naar jeg har brugt dette Ord „Tilkendegivelse“, er det, fordi jeg naturligvis er saaledes paa Forholdet, at det maa være en Arbejdsgivers Sag, om han vil have den eller den Person i sit Arbejde. Jeg er ikke saa strengt paa Sagen, at Arbejdsgiveren skal tvinges til at beholde en Mand Arbejde, der ikke er i politisk Overens-

stemmelse med ham, men jeg ønsker ikke, han skal afskedige denne Mand med Tilkendegivelse af, at det er, fordi han har udøvet sin Valgret i Overensstemmelse med sin Overbevisning. Det er dette, som jeg i alt Fald mener, vi kunne fjerne, den Haan, den Krænkelser, der ligger i, at Arbejdsgiveren siger til en Mand: I Gaar stemte du efter din Overbevisning, men mod min, i Dag afskediger jeg dig fra dit Arbejde, i Dag gør jeg dig brødløs! Det er en Haan, en Krænkelser, som jeg mener, at enhver rettænkende Mand vil være enig med mig i, ikke bør finde Sted, fordi en Mand har stemt efter sin Overbevisning paa Valgdagen. Man vil altsaa indrømme mig, at jeg slet ikke ser saadan paa det, at det er min Hensigt, at en Mand skal have politisk anderledes tænkende Mænd i sit Arbejde, medmindre han selv ønsker det, men jeg vil tvinge ham til ikke ved haanende, krænkende Bemærkninger at gøre dem det forstaaeligt, at de ere blevne gjort arbejdsløse, brødløse, fordi de have stemt efter deres egen Overbevisning. Paa samme Maade forholder det sig med den anden Del af mit Ændringsforslag, der gaar ud paa, at man ikke bør kunne nægte en undergivent en passende Tid til at udøve sin Valgret. Jeg tror og har erfaret, at man gennem mange forskellige Ømsvøb og mange forskellige Udtalelser og Paastaaender om, at man ikke kan lade Arbejdet staa stille, har forhindret Arbejderne i at gaa hen og afgive deres Stemme. Det mener jeg ikke paa nogen Maade kan kaldes tilbørligt eller paa nogen Maade bør finde Sted. Jeg mener, at den vedkommende bør have Lov til at udøve sin Valgret, naar det kan ske, uden at betydelig Skade eller Fare afstedkommes ved, at han forlader sit Arbejde. Jeg haaber, at man vil se, at det er en saa mild Tanke, som det overhovedet er muligt, naar man endelig vil ramme det Onde, det tilsigtes ramt. Jeg indrømmer, at det rammer ikke fuldt ud, og at Afskedigelse ligeledes kan finde Sted, blot fordi en Arbejder gaar hen og afgiver sin Stemme, til Trods for denne Bestemmelse, men det er dog en Begyndelse, den Tanke ligger deri, at Folk skulle have Lov til at afgive deres Stemme ifølge deres Overbevisning uden bagefter at blive krænkede eller skadede, og at de ligeledes skulle have den tilbørlige Tid til at